

Skinsyge-Digteren

eller

„Det bankende Hjerte“.

En af Nordisk Films Compagnis kaede Farcer.

I Hovedrollerne: Lauritz Olsen, Frederik Buch og Agnes Andersen.

Digteren Hans Hansen-Hængemose mangler endnu lidt i at være verdensberømt, men han haaber snart at blive det. Han er nemlig ved at skrive et større Sjæledrama, som han synes er saa genialt, at dets Forfatter ikke maa kunne undgaa at komme i Rangklasse med Homér, Shakespeare og lignende Skønaander. Men desværre er han kørt fast i Stykkets store og meget vigtige Skinsygescene. Han har aldrig selv prøvet at være skinsyg, saa det er en komplet Umulighed for ham at lægge Dramaets Hovedpersoner de rette Ord paa Læben. I Fortvivlelsen over sine svigende Evner bebrejder han sin yndige lille Kone, at hun ikke engang imellem har kunnet gøre ham jaloux, og Digterfruen beslutter sig derfor straks til at indhente det forsømte og lade sin Mand blive en Erfaring rigere.

Gennem et Avertissement stifter hun Bekendtskab med en mindre Don Juan, Hr. Apollo Sørensen, og hun sørger selvfølgelig for, at hendes inspirationssøgende Ægtfælle opdager, at hun til-syneladende er begyndt at være ham mindre tro. Hansen-Hængemose bliver saa fortvivlet herover, at han forsøger at gøre Ende paa sit bundulykkelige Liv, men paa Grund af manglende Taalmcdighed, faar han ikke gjort Alvor af det i første Omgang, og ved Gentagelsen af Forsøget hindrer hans Kone og hendes nye Ven, Apollo Sørensen, ham i at faa bragt det til Udførelse Og da han saa faar at vide, at hans snilde Viv blot har villet give ham Løjlichkeit til at gennemgaa alle Skinsygens Kvaler, for at han kan være i Stand til at skrive sin store Scene, faar han sit Livsmod

tilbage og føler sig nu fuldstændig sikker paa sit Dramas Succes
og sin snarlige Verdensberømmelse. — —

— Men den skikkelige Apollo, der troede, at han i Digter-
fruen skulde have fundet sig en Livsledsagerske, faar en ganske
tydelig Fornemmelse af, at *hans* Rolle er udspillet.

Digteren Hans Hansen-Hængemose mangler endnu lidt i at være verdensberømt, men han haaber snart at blive det. Han er nemlig ved at skrive et større Sjæledrama, som han synes er saa genialt, at dets Forfatter ikke maa kunne undgaa at komme i Rangklasse med Homér, Shakespeare og lignende Skznaander. Men desværre er han kørt fast i Stykkets store og meget vigtige Skinsygescene. Han har aldrig selv prøvet at være skinsyg, saa det er en komplet Umulighed for ham at legge Dramaets Hovedpersoner de rette Ord paa Læben. I Fortvivlelsen over sine svigtede Evner bebrejder han sin yndige lille Kone, at hun ikke engang imellem har kunnet gøre ham jaloux, og Digterfruen beslutter sig derfor straks til at indhente det forsømto og lade sin Mand blive en Erfaring rigere.

Gennem et Avertissement stifter hun Bekendtskab med en mindre Don Juan, Herr Apollo Sørensen, og hun sørger selvfølgelig for, at hendes inspirationssøgende Egtefælle opdager, at hun tilsyneladende er begyndt at være ham mindre tro. Hansen-Hængemose bliver saa fortvivlet herover, at han forsøger at gøre Ende paa sit bundulykkelige Liv, men paa Grund af manglende Taalmodighed, faar han ikke gjort Alvor af det i første Omgang, og ved Gentagelsen af Forsøget håndrer hans Kone og hendes nye Ven, Apollo Sørensen, ham i at faa bragt det til Udførelse....Og da han saa faar at vide, at hans snilde Viv blot har villet give ham Lejlighed til at gennemgaa alle Skinsygens Kvaler, for at han kan være i Stand til at skrive sin store Scene, faar han sit Livsmod tilbage og føler sig nu fuldstændig sikker paa sit Dramas Succes og sin snarlige Verdensberømmelse. - - -

- - - -Men den skikkelige Apollo, der troede, at han i Digterfruen *skulde* havde fundet sig en Livsledsagerske, faar en ganske tydelig Fornemmelse af, at hans Rolle er udspillet.

Komödie im 1 Akt.

In den Hauptrollen: Frederik Buch als Knoppchen.

Arkadius Wolkenbruch baut an einem grossen Seelengemälde in fünf Akten, allein trotz reichlicher Verwendung von Schweiß und Tinte will ihm die grosse Eifersuchtsszene im 5 Akt noch immer nicht gelingen. In seinem Aerger darüber wirft er seiner kleinen Frau ihre allzu genaue eheliche Treue vor. Na warte, denkt diese, Du sollst Dich schnell in einen dichtenden Othello verwandeln, und beantwortet den "frommen Wunsch" eines intelligenten Mannes von jugendlich schlanker Erscheinung, der sich nach einem gleichgestimmten "pochenden Herzen" sehnt. Knoppchen, die jugendlich schlanke Erscheinung, ist "überaus erfreut die Bekanntschaft einer so reizenden jungen Frau zu machen und führt sie in das stadtbekannte Lokal A. Nielsens. Dort findet sich auch Arkadius Wolkenbruch ein, nachdem er im Schlosspark vergebens Ruhe und Sammlung gesucht hat. Als er seine Frau in Gesellschaft des "pochenden Herzens" entdeckt, packt ihn eine rasende Wut, die sich zunächst darin äussert, dass er die Flüchtlinge auf einem Zirkuswagen verfolgt. Nachdem er sich seiner Verzweiflung rückhaltlos hingeben hat, erfährt er von seiner Frau, aus welchen Gründen sie ihn in einen Othello verwandelt hat. Versöhnt begibt er sich, schwelend von interessanten Erfahrungen, an seine Arbeit, vergisst aber nicht, sich vorher mit seinem Rivalen zur Vertilgung eines saftigen Gänsebratens gemütlich zu vereinen.

.....

Le psychologue de la jalousie.

Le poète Hégésippe Hérisson n'est pas encore célèbre mais il ne doute pas qu'il ne le sera bientôt. A présent il travaille avec ardeur à un drame psychologique qui lui semble d'être si génial, qu'il dépasse même les œuvres des Corneille et des Shakespeare. Mais, hélas! pour la grande scène de jalousie, l'inspiration lui fait défaut! Comme il n'a jamais été jaloux, il ne sait pas comment composer cette grande scène. Réduit au désespoir il reproche à sa jolie petite femme d'être d'une fidélité si exemplaire. Si elle était moins fidèle, l'inspiration ne lui manquera pas. Pour remplir le désir ardent de son mari de lui être un peu moins fidèle, la dame du poète fait connaissance par une annonce dans le journal avec M. Apollon Tiracinq, un "beau" garçon de 38 ans. Alors elle fait son mieux pour que son mari croira qu'elle ne lui est pas trop fidèle. Le pauvre Hégésippe Hérisson en est si désespéré qu'il décide de se suicider, mais grâce à son impatience, il n'y réussit pas. Quand il veut faire une nouvelle tentative de mettre fin à sa triste existence, sa femme et son nouvel ami, Apollon, viennent juste en temps pour l'empêcher de mettre en exécution son projet funeste. Mais quand sa femme lui explique que ce qu'elle a fait, elle l'a fait uniquement pour lui fournir l'occasion de passer par tous les tourments de la jalousie, afin qu'il puisse composer sa grande scène, il regagne courage. Maintenant il se fait fort de composer un drame qui aura un succès fou et qui le rendra célèbre. Mais le pauvre Apollon Tiracinq qui s'imaginait d'avoir trouvé une compagne de vie, doit s'avouer que son rôle est fini.

WORKS
OPENING

FILMS